

“मीठे बच्चे- तिमीले बाबालाई याद गर्ने रेस गर्नु छ, बाबालाई भुल्यौ भने मायाको गोला लाग्छ।”

प्रश्न:- यस ड्रामाको कुन गहन रहस्यलाई तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ?

उत्तर:- १- तिमीलाई थाहा छ- यस ड्रामामा भिन्न-भिन्न भेराइटी कलाकारहरू छन्, हरेकको अलग-अलग पार्ट छ। एउटाको पार्ट, एउटाको अनुहार अर्को सँग मिल्दैन। जो अलराउन्ड हीरो पार्टधारी छन् उनीहरूको नै गायन छ। बाँकी जसले थोरै समय एक दुई जन्म पार्ट खेल्छन्, उनीहरू कमजोर पार्टधारी भए। २- सबै पार्टधारीहरूमा परमात्मा व्यापक भएर एकलै डान्स गर्नुहुन्छ। उहाँ त यस बेहद ड्रामाको डाइरेक्टर हुनुहुन्छ। उहाँ नाम रूपबाट अलग हुनुहुन्छ। यदि अलग हुनुहुन्थ्यो भने यो जुन गायन छ- तिम्रो गति मत तिमी नै जान... त्यो गलत हुन जान्छ।

ओम् शान्ति। जसरी बाबाले भन्नु भएको छ- म साधारण वृद्ध तनमा आउँछु अर्थात् जसको वानप्रस्थमा रहने अवस्था हुन्छ। वानप्रस्थ अर्थात् वाणीभन्दा पर, त्यो त भयो निर्वाणधाम। सुखधाम, दुःखधाम अर्थात् जहाँ मनुष्य रहन्छन्। सुखधाममा मनुष्य रहन्छन्। वहाँ उनीहरूलाई सुख मिल्छ त्यसैले नाम सुखधाम राखिएको छ। धाममा कोही रहन्छन्। फेरि शान्तिधाम भन्छन्। वहाँ त मनुष्य रहनेवाला छैनन्। शान्तिधाम भन्दा फेरि सिद्ध हुन्छ वहाँ आत्माहरू रहन्छन्। वहाँ मनुष्य रहन सक्दैनन्। यस्तो होइन- सत्ययुगमा शान्तिमा रहन्छन् मतलब कुनै गुफामा रहन्छन् वा मनलाई अमन बनाइदिन्छन्, होइन। वहाँ त हुन्छ नै अद्वैत धर्म, द्वैतको कुरै छैन। फेरि जति धर्म बढ्दै जान्छन् त्यति द्वैत बढ्दै जान्छ, जहाँ द्वैत छ त्यहाँ अशान्ति छ। वानप्रस्थ त्यसलाई निर्वाणधाम भनिन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी आत्माहरूलाई रहनु पर्छ निर्वाणधाममा, त्यसलाई फेरि मुक्तिधाम भनिन्छ। वहाँ शान्तिमा त केवल आत्माहरू रहन्छन्। सुखधाममा त शरीर छ नि। शरीर सँग कहिल्यै शान्ति रहन सक्दैन। हठयोग, प्राणायाम आदि गरेर १०-२० दिन वा महिना पनि रहन्छन्। तर कहाँसम्म शान्तिमा रहन्छन्? मुक्ति जीवन मुक्तिमा त जान सक्दैनन्। यो ड्रामा हो नि। यतिखेर सबै आत्माहरू यहाँ कर्मक्षेत्रमा आउनु पर्छ किनकि नम्बरवार आउनु छ। आत्माहरू पनि नम्बरवार छन् नि। कोही सतोप्रधान छन्, कोही सतो, रजो, तमो छन्। जसले अन्त्यमा थोरै पार्ट खेल्छन् ती त कमजोर आत्माहरू हुन्। बिलकुल थोरै पार्ट छ। उनीहरूको त्यति प्रभाव हुन सक्दैन, त्यति गाउँदैनन्। विचार गर को को गाइन्छन्। उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान्। भारतवर्षको नै कुरा हो। अरू कुन ठाउँको गायन गर्ने? धर्म स्थापनाको। जसरी क्राइस्ट फेरि पोप आउँछन्, उनीहरूका पनि चित्र छन्। गायन हुन्छ ती आत्माहरूको, जसको महान् पार्ट छ। तिमी बच्चाहरूले सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यलाई जानेका छौ। ड्रामामा कुनचाहिँ फस्टक्लास कलाकारहरू हुन्। पत्रिकामा राखे भने मनुष्यलाई आकर्षण हुन्छ- फलानोलाई देखौं। कसैलाई थाहा छैन यो बेहदको ५ हजार वर्षको ड्रामा हो। बेलायतवालाले पनि धेरै गफ लगाउँछन्। सबैभन्दा धेरै यहाँकाले गफ लगाउँछन्। त्यसैले बाबा आएर हामीलाई सारा ज्ञान दिनुहुन्छ। तिमीहरूको बुद्धिमा यो

अवश्य बस्नु पर्छ। मुख्य रचयिता, निर्देशक, प्रमुख कलाकार को हुनुहुन्छ ? शिवबाबा। उहाँ नै ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर हुनुहुन्छ। हामी शिवबाबालाई कलाकार भन्नसक्छौं। मनुष्यले त भन्छन्— उहाँले कहिल्यै कर्म गर्नुहुन्न। उहाँ नाम-रूपबाट अलग हुनुहुन्छ। फेरि भन्छन्— उहाँ त सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। त्यसैले के एउटै कलाकार हुनुहुन्छ जसले सबैमा डान्स गर्नुहुन्छ ? होइन, यो त हरेकको कर्म भिन्न-भिन्न छ। एउटा अर्को सँग मिल्दैन। कति अनेक मनुष्य छन्, एउटाको अनुहार अर्को सँग मिल्न सक्दैन। बच्चाहरूले जान्दछन्— यो विश्व ड्रामा हुबहु दोहोरिइरहन्छन्। तिमीहरू सँग गीत पनि छ फेरि गीताको ज्ञान सुनाउनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई मैले कति पटक ज्ञान सुनाउँछु! म, तिमी र सारा दुनियाँ अहिले छ, कल्पपहिले पनि थियौं। कल्प-कल्प फेरि मिलिरहन्छौं। अरू दुनियाँ छँदै छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म एक छु त्यसैले रचना पनि एउटै छ। गड इज वन। अरू नाम निशान छैन। उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ नै एक शिवबाबा। फेरि भन्छन्— त्रिमूर्ति ब्रह्मा। त्रिमूर्तिमा ब्रह्मालाई धेरै राख्छन्। त्रिमूर्ति शंकर भन्दैनन्। गाइन्छ पनि— हे देव-देव महादेव। पहिले ब्रह्मा आउँछन्। यी तीन देवताहरूमा नम्बरवान हुन् ब्रह्मा। ब्रह्मालाई नै गुरु भन्छन्। शंकरलाई वा विष्णुलाई कहिल्यै गुरु भन्दैनन्। त्रिमूर्तिमा मुख्य हुन् ब्रह्मा। ती सूक्ष्मवतनवासी त हुन् सम्पूर्ण ब्रह्मा। अनुहार त उस्तै नै छ। त्यसैले उच्चभन्दा उच्च हुनुभयो शिवबाबा, सबैको बाबा। फेरि गाइन्छ ग्रेट-ग्रेट ग्रान्ड फादर, जसबाट मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्ष निस्किएको हो। यो मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्ष हो। पहिले पहिले एडम अर्थात् आदि देव, आदि देवी, उनीहरूबाट रचना रचनुहुन्छ। तर ब्रह्माकुमार-कुमारी सबै कहाँ बन्छन् र ? जो ब्राह्मण बन्छन् उनीहरू नै फेरि देवता बन्छन्। यो पढाइ हो। यज्ञमा चाहिन्छ पनि ब्राह्मण। ती ब्राह्मण स्थूल यज्ञ रच्नेवाला हुन्। तिमीहरूको हो रूहानी यज्ञ। तिनीहरूको यज्ञ केही समय चल्यो। फेरि अन्त्यमा आहुति राख्छन्, तिल, घिउ आदि। यो त धेरै महान् यज्ञ हो, यसमा सारा दुनियाँ स्वाहा भएर जानु छ। सत्ययुग, त्रेतामा कहिल्यै यज्ञ हुँदैन। त्यो यज्ञ रचिदछन् उपद्रव हटाउनको लागि। उपद्रव सुरु हुन्छ द्वापरबाट। बाबा भन्नुहुन्छ— यस यज्ञपछि फेरि आधाकल्प कुनै यज्ञ हुँदैन। सम्झाइन्छ अब निर्णय गर, कुन सही हो? यी साना-साना यज्ञ सबै हदका हुन्। यो हो बेहदको यज्ञ। यस यज्ञमा सारा आहुति पर्छ। फेरि आधाकल्प कुनै यज्ञ हुँदैन। पूजाको लागि कुनै मन्दिर हुँदैन। मन्दिर बन्छन् नै भक्तिमार्गमा। त्यसैले उच्चभन्दा उच्च शिवबाबालाई सबै भक्तले याद गर्छन्। तर परिचय नभएकाले थाहा छैन थाहा छैन (नेति नेति) भनिदिन्छन्। रचना र रचयिताको वारपार हामीले पाउन सक्दैनौं। अनि फेरि गाउँछन्— भगवान् तिमी गति मति अनौठो छ, आफैं जान्नुहोस्। अवश्य कुनै चीज छ तब त भन्छन् नि— आफैं जान्नुहोस्। अवश्य नाम-रूपवाला हुनुहुन्छ तब त भन्छन् हे भगवान् हजुरको गति मति अनौठो। तर मनुष्यले त यसको अर्थ बुझ्दैनन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मेरो मति सबैभन्दा अनौठो छ। तिमीलाई शूद्रबाट ब्राह्मण बनाएर फेरि श्रेष्ठ देवता बनाउँछु। जीवन मुक्ति दाता हुँ। म सबैको मुक्तिदाता हुँ। कलियुग पूरा भएर फेरि सत्ययुग हुन्छ। सत्ययुगमा दुःखको कुरा हुँदैन। बाबाले अहिले दुःखबाट मुक्त गर्नुहुन्छ। बाँकी सबै शान्तिधाममा जान्छन्। कलियुगको अन्त्यमा नै मुक्तिदाता आउनुहुन्छ। आएर नर्कलाई स्वर्ग बनाउनुहुन्छ। यहाँ त धेरै दुःख छ, यसलाई स्वर्ग भन्न

सकिंदैन। पुरानो दुनियाँलाई नयाँ दुनियाँ कहाँ भनिन्छ र? नयाँ दुनियाँमा लक्ष्मी नारायणको राज्य थियो। पुरानो दुनियाँमा के राखेको छ। यो फेरि नयाँ दुनियाँ बन्छ। उच्चभन्दा उच्च बाबा नै आएर पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँ बनाउनुहुन्छ। सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई देवता भनिन्छ। यस्तो कहीं पनि लेखिएको छैन प्रजापिता ब्रह्मा सूक्ष्मवतनवासी हुन्। सूक्ष्मवतनमा कहाँ प्रजा हुन्छन् र। प्रजापिता ब्रह्मा त अवश्य यहाँ नै हुनु पर्छ। उच्चभन्दा उच्च शिवबाबा फेरि सेकेन्डमा ब्रह्मा छन्। शिवबाबाले यी ब्रह्माद्वारा बसेर सेवा गर्नुहुन्छ। ब्राह्मणलाई देवता बनाउनुहुन्छ। यो त हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ, रावण राज्य। जे जति गर्छन् त्यसबाट मनुष्यको पाप नै हुन्छ। भ्रष्टाचारी सँग नै लेन देन हुन्छ। भ्रष्टाचार सुरु हुन्छ द्वापर देखि। फेरि अन्त्यमा बाबा आएर महान् श्रेष्ठाचारी बनाउनुहुन्छ। कला कम्ती हुनमा ५ हजार वर्ष लाग्छन्, जो श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ देवता थिए उनीहरू नै फेरि तल उत्रन्छन्। यो खेल नै यस्तो छ। कति राम्रो सँग बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। कसैले बसेर बुझ्ने हो भने राम्रो सँग बुझ्न सक्छ। तिमीहरू त कराचीमा भट्टीमा बस्यौ, बुझ्नको लागि आउँथ्यौ। विभाजनपछि सबै भागेर गए, तिमी त वहाँ बसेका थियौ। तिमीहरूलाई कसैको संगत थिएन। संगतबाट टाढा भएर पनि नम्बरवार पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। सबैले त एकै प्रकारको पुरुषार्थ गर्न सक्दैनन्। स्कूलमा पनि सबैले एउटै नम्बर कसैले ल्याउँदैनन्। दुई विद्यार्थीलाई ९९ मार्क मिल्न सक्दैन। क्लासमा एकका माथि अर्को कहाँ बस्छ र। घोडाको पनि रेस हुन्छ, त्यसमा पनि दुईवटा एउटै हुन सक्दैनन्। यसको नाम राखिएको छ— राजस्व अश्वमेध, अश्व घोडालाई भनिन्छ, तिमी हौं रूहानी घोडा। तिमीहरूको दौड हो घरतर्फ— पहिले म बाबा भएको ठाउँमा पुगूँ। त्यहाँ त साइकलको घोडाको रेस हुन्छ। युद्धको पनि रेस हुन्छ। तिमीहरूको युद्धको पनि युद्ध हो, रेसको पनि रेस हो। तिमीहरूको मायामाथि जित पाउने युद्ध हो र बाबालाई याद गर्नको लागि नै भनिन्छ। कसैलाई यसो भनिदैन गुरु नानकलाई याद गर्नुहोस् वा कोही अरूलाई याद गर्नुहोस्। सर्वका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ। वास्तवमा सबैमाथि दया गर्नेवाला पनि एक हुनुहुन्छ। सबैका सद्गति दाता, पतित पावन पनि एक हुनुहुन्छ। उनीहरूले आफूमाथि नाम राख्न लगाएका छन् भने त झुटो भयो नि। सबैलाई सुख दिनेवाला एकै हुनुहुन्छ। सुखधाममा पनि बाबाले नै लिएर जानुहुन्छ। त्यसैले बाबाबाट नै सुखधामको वर्सा लिनु पर्छ। आधाकल्प रावणले श्राप दिएको छ। अब बाबाबाट वर्सा लिनु छ। यो त हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ। देवताहरूको हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ। पापको दुनियाँमा पुण्य हुँदैन। यो त गफ मार्छन्— फलानो मर्नो स्वर्गवासी भयो। अरे स्वर्ग नै छैन भने फेरि स्वर्गमा जन्म कसरी मिल्छ। यो पनि बुझ्नेवालाले बुझ्दछन्। बुझ्नको लागि यहाँ नै बस्नु पर्छ भन्ने होइन। बेलायतमा नै बसे पनि बुझ्छ। तर ७ दिन बाबाको संगतमा अवश्य रहनु पर्छ किनकि संगतले तार्छ कुसंगतले डुबाउँछ। यदि तीर लाग्यो भने भन्नेछन् अझै ७ दिन रहनेछु। त्यसैले बाबा परीक्षा पनि लिनुहुन्छ— पूरा निश्चय छ, दिलमा लाग्छ, तीर लाग्छ बाबाले पढाउनुहुन्छ? अरे बाबाको पासमा त रहनु पर्छ नि। जब पक्का रंग लाग्छ तब बेलायतमा पनि जान सक्छौ। अहिले पवित्र बन्यौ भने २१ जन्मको राजाई मिल्छ। कम कुरा कहाँ हो र। एक जन्म पवित्र बन, कुनै ठूलो कुरा होइन। बाबाले युक्तिहरू त धेरै बताउनुहुन्छ। बिस्तारै बिस्तारै

युक्तिले चल, जसबाट खिटपिट नहोस्, मित्रता पनि रहोस् र आफूले आफैंलाई छुटाउँदै पनि जाऊ। बाबा गहन कुरा जान्नेवाला रांझू रमजबाज हुनुहुन्छ, त्यसैले युक्ति (रमज) बताउनुहुन्छ यसो-यसो गर। धेरै बच्चीहरूले भू-भूँ गरेर पतिलाई लिएर आउछिन्। फेरि पतिको चरणमा गिर्छन् यिनले मलाई बचाए। ती ब्राह्मणले त विकारको लगनगाँठो बाँध्छन्। यहाँ ब्रह्मा र ब्राह्मणले लगनगाँठो बाँध्छन् पवित्रताको। उनीहरूले क्यान्सिल गर्छन्। बच्चाहरूले भन्छन् पनि— बाबा हजुरले हामीलाई स्वर्गमा लिएर जानुहुन्छ। हजुरको हामी किन नमान्ने! खुशी सँग पवित्रताको कंगन बाँध्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पवित्र बन्ने युक्ति आफैं रच्नु छ। २१ जन्मको राजाईको लागि पवित्रताको प्रतिज्ञा गर्नु छ।
- २) सर्वश्रेष्ठ बन्नको लागि श्रेष्ठाचारीहरू सँग लेन देन गर्नु छ। बाबाको संगतमा रहेर निर्भय बन्नु छ।

वरदानः— कर्म गर्दा गर्दै न्यारा र प्यारा अवस्थामा रहेर, हल्कापनको अनुभूति गर्ने कर्मातीत भव

कर्मातीत अर्थात् न्यारा र प्यारा। कर्म गन्यो अनि गरेपछि यस्तो अनुभव होस्— मानौं केही गरेकै छैन, गराउनेवालाले गराइरहनु भएको छ। यस्तो स्थितिको अनुभव गर्नाले सदा हल्कापन रहन्छ। कर्म गर्दा तनको पनि हल्कापन, मनको स्थितिमा पनि हल्कापन। जति कार्य बढ्दै जान्छ त्यति हल्कापन पनि बढ्दै जाओस्। कर्मले आफूतर्फ आकर्षित नगरोस्, मालिक भएर कर्मेन्द्रियहरूबाट कर्म गराउनु र संकल्पमा पनि हल्कापनको अनुभव गर्नु— यही कर्मातीत बन्नु हो।

स्लोगनः— सर्व प्राप्तिहरूले सदा सम्पन्न रह्यौ भने सदा हर्षित, सदा सुखी र भाग्यवान् बन्छौ।